

Sygn. akt IV Kow 1091/17/pr

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział IV Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marek Klebanowicz

Protokolant: Patrycja Matkowska

po rozpatrzeniu wniosku obrońcy skazanego **D. W. s. Z. i L. zd. W. ur. (...) w J.**

o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności

oraz po wysłuchaniu Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

który sprzeciwił się uwzględnieniu wniosku

na podstawie art. 153 § 2 kkw a contrario

postanowił:

nie uwzględnić wniosku skazanego i odmówić **D. W.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary:

- 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 07.11.2016r. sygn. akt (...)
- 10 dni pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 01.02.2012r. sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Skazany złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności uzasadniając to ważnymi względami rodzinnymi i osobistymi, w szczególności koniecznością zapewnienia opieki swojej rodzinie.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek na uwzględnienie nie zasługuje.

Przerwa w wykonaniu kary pozbawienia wolności jest instytucją o szczególnym charakterze, która stanowi istotny wyjątek od zasady ciągłości wykonywania kary.

Z tych też względów udzielenie skazanemu przerwy w karze powinno nastąpić tylko w wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Jest rzeczą oczywistą, że pozbawienie człowieka wolności wywołuje zawsze określone negatywne konsekwencje w jego życiu osobistym i rodzinnym. Jest to naturalny skutek izolacji w warunkach więziennych.

Jak słusznie zauważa to SA w L. w postanowieniu z dnia 15.06.2011 r. sygn. II AKZw 540/11 – „podejmując decyzję procesową w przedmiocie udzielenia przerwy w karze pozbawienia wolności należy mieć na uwadze to, iż orzekanie sądów w postępowaniu karnym ma na celu przede wszystkim wymierzanie sprawiedliwości, a nie ochronę rodziny. Dobro rodziny jest wprawdzie wartością konstytucyjną, co wynika z art. 71 Konstytucji RP, jednakże adresatem tej

dyrektywy jest przede wszystkim Państwo, które dobro rodziny powinno uwzględniać w swej polityce społecznej i gospodarczej”.

Okoliczności, na które powołuje się skazany nie są na tyle istotne, aby uzasadniały udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Jak wynika z wywiadu kuratora sądowego. Skazany przebywając na wolności spożywał alkohol i często zmieniał pracę. Skazany nie spłaca zaciągniętych kredytów i posiada znaczną zaległość alimentacyjną w kwocie ok 50 tysięcy złotych. Przytoczone okoliczności istotnie przytaczają deklaracje skazanego o partycypowanie w utrzymaniu rodziny. Schorzenie partnerki nie jest chorobą ciężką. Aktualnie jest czynna zawodowo, pracuje w Szpitalu w Z.. Co więcej skazany posiada dwóch pełnoletnich synów, którzy o ile zachodzi taka potrzeba, powinni zabezpieczyć opiekę małoletniego rodzeństwa na czas pobytu matki w szpitalu.

W ocenie Sądu nawet kilkumiesięczna przerwa w odbywaniu przez skazanego kary nic nie zmieni w sytuacji jego rodziny.

W tych warunkach orzeczono jak wyżej.

Sędzia

.....

Pouczenie:

(...)

1. (...)